

نو میډ

تازه له پهکهم چاوبرکینی ئیواریکی پاییزی ساردی ده رنگ ومختی نیو کولانه به رته سکه کانی گه ره کی جوهرکانی خوار قه لای سه رداروه هه لدهگه را بهره و ژور. که تیهه دهرسی کانی هه رله بن هه نگلی دابون. نا وریکی دایه وه وا دیار بو که س به دواپه وه نه بو، دلته کوتهی بو ناخو که س نه وی بی نیی،کاتیک نا مه کی که مای که له نیو قه لشته دیواره لارخواه کی حه مامه ی کونه که ی نیو شار دای نا بو هه ل گهرت. نه مه چه نده مین نامه ه بو،که له به ینی نهو که مائل دا ئال گور ده کرا له وشوپنه ، نه وشوپنه به بو ژوانگه ی نامه گورینهوی بی نهو دو نه وین داره هاوپوله.

هه نگا ویکی کرده بوده دو هه نگاو له ترسانه، زور نیگه را نی دایکی بو که پی به لیت بو وا ده رنگ ها تویهوه نه م ئیواریه . هه رچه ند نه وکهچیکی گنج بو، پی نابوه په له کانی ده بیرستانه وه. زور که م وا بو پاش ده وام ئیواران د مرنگ به چپته وه مای. زور به ی ئیواران له گه ل هاو پوله کانی بو کا تی چونه وه ، به لام نه و ئیواریه له بهر که مای خوشویستی، خوی وه پاش دا بو، به لکو به توانیت قه سه یکی له گه ل به کا، به لام له به رقه ره بالغی زوری خه لک له و گوزره دا ، نه گونجا قه سهیکی له گه ل به کا، ناچارمه لی کولانه خواروخچهکانی گه رتو به رو مال بووه، مایا ن له و په ری شار بو، شارکه همرنهو ده بیرستانی هه بو، لهریگه دا بیری له وه دهکرده وه چی به لیت تاله چه نگ کیشه دایکی رزگار ی بییت. باوکیان زور له میژ نه بومرده بو، هه ربویه دایکیان جی با بی هه بو بو یا ن.

نهرسین خه ریک بو وه ر ده سوراپه وه بو سه رکولانی مالی خویان،که سه لای بهرای که چلمهکهی شور به بو هه لوتی دا به هه لاتن هاته پیش ده می، نهرسین خوئ دانه وانه له باوهش گرت، به دهرسه سره که ی گیرفانی دهمولوتی بو خاوین کرده وه، نهو ئیواریه نهرسین فریا نه کهو ته بو له دوکانهکانی سه رریگای ده بیرستان نه قولی ترشوشیرینی بو به کری، که سه لای چاومری بو، دهستی سه لای گرتو بهرو مال بو نهوه، سه لای لهریدا، پی کوت خا لوه خالوژنی ها تونو له ماین، نه سرین پی سه بر بو ده بییت چه خه بر بییت.

ده رگای خهوشه ی کرده وه خه ریک بو به پی پیلکا نهکان دا خوی به گه بیته وه تاغه کانی دیوی سه ری، وه راسته خو نه چپته ی لای میوانان، که دایکی له خهوشه هه رای لی کرد، روله نه سرین بووا رهنگو روت تیک چووه نه مرو، زو به رو ئویک به سه روچاوت دا که، له به ر ترومیا که، نه وقه ژه نالوزه شه ت چا که، وه ره میوانان هه په نه سرین سه ری سورما بو، چاوه ری کومه لیک قه سی ناشیرینو ناخوشی ده کرد، به لام نه وه ئیستا دایکی به زه مانیکی نهرمونیای له گه لی ده دهوی، نه سرین کهچه گهره مالی بو، پاش نه مانی بابیان کهبه نه خوشیکی زور ساده تی دا چو، دایکه هه ژاره که یان نی دهرانی چون باوه شیک مندال روتو رمال که به کوشیوه ما بوو به خیو کا.

نه سرین له دیوه که ی سه ری زور به په له چاویکی به نامه چرچولوچ کهراوه کی که مال دا خشا ند، له خوشیا نه گه شایه وه دلی نارام بووه، سه رو زولفی داهیناو، چوه خواری بو به خیر هینا نی میوانان. نه سرین که چپیکی بالا به رزی چاوشینی قزکال خوش قسه و سه رو روخوش له نیو پولی مه کته بدا زور خوشه ویست له نیو خلکی شاره که شدا.

خالو خالوژنو خه زمان زور به گه رمو گوری له باوه شیان گه رتو زوریان به سه رو با لای دا هه لکوت، نه سرین تیدا مابو نی دهرانی چه به لیت، چونه وا خه زمان به سه ریان کردونه وه نه مشه و، خو پاش مه رگی بابی که س نه بو ده رگای مالیان به کاتمه. دایکیان هه ر گه نج بو که میرده کی مرد، ناچار بو به دیار مندالا هه تیوه وه دانیشی پی یان به گه ینه، دیوی دانیشتنکه یان به چهره دوکه لی جغه ری خالیو هه لمو بوخاری سه ماوه چیشتی سه رغلا دین تاریک هه لگه

را بو، نه سرین له پای سه ماوه که دانیشتنو ده ستی به چاپی تیکردن کرد، خالی به پرسیا رکردندی ده بیرستا نو، ما موستا کانپو ده رس وده ور سه ری نهرسینی قال کرد. خالی له مه دهرسه یکی سه ره تای شاره که دا له به شی ده فتهرداری دا کاری ده کرد، تا شه شی قه دیمی خوینده بو، که نه وکات زور بو چونکه خوینده واری زور که م بو له ناوچهکه دا. خالوژنو خه زمان نهوشهوه چاویان له سه ر نهرسین هه لندهمگرت، نه وشه وه هه ر تار یف پی هه لکوتن بو له نه سرین . نانی شه و خوراو چایشی به سه ردا کهرا، خالی که خه ریک بو ناخرین مه ژه کانی له سیعاره کی ده دا، روی کرده نهرسین روله کهچی خوم ، که سیکي زور با شمان بو دیویتیهو زور پیباویکی ما قوله و کارمه نده وه له

مندیشه و، ده توانیت یارمه تی دایکتومندا لهکا نیش بهکا، ته مه شای نهو هه تیوبا ره ی دایکت که، چی لی هاتوه دوا ی مردنی نهو رخممتهی بابت. نه سرین به بیستنی نه م قه سه یه رهنگیکی هینا بورد سور هه لگه را له شی گهرم داهات له شه رمانا، بوغزگه روی گه رته بو، فرمیسه که کانی به نارامی سه رو ژیرده بو نهو خواری، حه ولی ده دا به دهرزیوه فرمیسه که کانی به سریت به لام هه موچاوهکان لهو بون، وه ک با لنده یکی بال شه کاوی نیوقه فه س ما بووه، بیری هه ر له لای که مالوو جوا بییک بو نامه که ی نهوی له سه ر دا بو، که چه جوا بیکی بو که مال به نووسینهوه نه م شهو ، چاوه شهینه کانی که ده تکوت گومی مه نده، فه رمیسه کی تی دا قه نیس مابووه ، کولی گریا نی هه ستا بو، رهقی هه ستا بو لهدرون دا ، به لام نی دهرانی له کی، دایکی یان خالی، برا و خوشکی چوکه ش ماتو بی دهنگ ، له ژیر چاوه زیته کانیا نه وه ته ماشای خوشکی گه وره یان ده کرد، که چه نده ماتوو بی دهنگه نه مشهوه، دایکی بیری له رزگاری ژیا نی نا له باره ی ده کرده

وه ، که شه کور خه ریکه خه رجیکی گه وره ی له سه رشانی سوک ده بییت، به شو کردنی کهچی گهره ی. رهنگه نه مه دهرایکی رون بییت بو ژیا نی نه م بنه ما له تیک چووه. دایکی زوزو پی ده کوت که چه م ، تو ره ژیک هه ر ده بییت شو به کیت. چه با شتر له وی که خالت بوی پی دا کردوی، وه ک ده لین شه کوور وه رعیا ن زور سازه ، نه سرین نی ده زانی شو به کی دهکا ، نیوی چیه، خه لکی کویه ، له ژیا نی دا نه و که سه ی نه بینی بو، نه سرین هوش

بیری هه ر لای که ما لی هاو پۆلی خۆی بۆ. به ما ت بۆنو فرمیسک ههلوهراندنی نهسرین، خه زمان پی ده که نینو له بهرخۆیانهوه بهزمیان دههاتی، لهگهڵیک چهپه چهپهیان دهکرد، ده یا نکوت ئه مه فرمیسکی خوشیو شا دبه هه ر پیروزبا پی ده ویت. ئه شو شهوه نه سرین له ژیر لیفه شههکه یوه فرمیسکی ههله دوراندو ههنیسکی دهدا بهدم ههنیسکانهوه خهزی دهکرد پر به دل بهگریو هاوار بهکا، بهلام ههستی دهکرد دهنگیگ لهگهرووی درناپته دهر، فرمیسکهکانی به لوجی لیفه شههکهی دهسری، بیرهوی مندالی خۆی وه ک خهلقه فیلمیکی سینه ما ده هاته وه بهرچاوان، ئه کاتی بابی ما بۆ، چهنده خۆشه ویست نازدار بۆ له نیو خه زمۆکهسوکاردا، چۆن بابی جهلوبهرگی جوانی بۆده که ری، چۆن پهنجه نهرمهکانی ده گرتو سواری ئوتومبیله ئاریا سهوزمکی ده کرد، دئ برد بۆ شاره خۆشووه گهوره کانی دیکه، بابی دئ برده شوینی کاره کی خۆی ئهوی ناسانده بۆ به ههمو ئا شنا وناسیاوی شارهکه، ئهوشهوه خهزی دهکرد بابی لهتهنیشتی بایت دهستی لهمهلی کردهبایت، فرمیسکهکانی بهسه شانی ئهودا ههلهرشتهبایت، بۆی باسکرده بایت که چۆن خهریکن گۆله باغه سووره جوانه کهی ئهوه دهنگین، به لام ئهوه قه لای ئومیده تیک چووبۆ له ژبانی شیرینی ئهوه دا. ئهوه نیستا خه ریکه نه وقه لای ئهوین داریشی تیک ده چی... نهسرین زور باشی دئ زانی پاش مهرگی بابی چۆن دایکی دانه دانهی زیری گهردنی که یادهگاری میرده خۆشهویسته کهی بۆ له مل دا دهرنی دی فروشت بۆ ئهوی سفره ی ژبانی ئهوان رهنگینکا، به لام وادیاره زیریک لهگهردنی دایکی دا نه ماوه، رهنکه چاره یکیش نه مابی بۆ ئهوه نیسته، زه مان تی په ریو نه سرین خهلقی ژبانی ها وسهری له گهله نا ئاشنای دل گۆریوه، ژبان له په که م هنگا وه کانداه ساردو سهری ده ستی پی کرد، کوره ی ژبانی له گهله نا ئاشنای دل گه رم دا نه هات، هه رچهند مندالیش هاته نیو ژبانهوه. روژگار تی په ری به لام گهرمیک نه هاته هیلانیه ی ژبانهوه، ناچار بالنده بال شهکاومه کی نیو قهفیس، تهلی قهفیس شکاندو خۆی گهیانده ولاتی غوربهت. نیستا وا له وه لاتیگ نارامی گرتوته وه، ئه م مه له بال شهکاوه، دۆر له هه موهاو پۆلهکانی، دورله هه مو خه زمۆ خۆشهویستوناشنا ی شارهکی دور له خۆشک وه بهرای نازیز دور له گلکۆی خۆشهویستانی. نیستا له ژوره تهنیابی کهی لهسه کورسیکی دار دانیشتو لاقهکانی دریزکردو، چاوه شینه کانی به ریوته قوربهنیکی ماله تهنیابه کهی، خه یال ههلیگرتهوه دئ باتهوه رابردویکی دور، دهست دهبا بۆنیو قه ژه کاله کهی کهنیستا سپی ههله گه راونو روخساری جوانو گهشه کی چرچو لوجی تی نیشتهوه به لام بهو ئومیده روژگار ده باته پیش که جاریکی دیکه به چینه وه ژوانگهی نامهکانی چاو له قه لهشتی دیواره روخواه ی خه مامه کۆنه که ی شا رکا، ئاخوا به لیت، پاش ئهوه مو ساله که تیپه ری که مال نامه یکی بۆ دا نا بیت. بهدنگی نهرمی باران که دئ دا لهپهنجهری ژوره تهنیابه کی، له گه ل زهنگی کلیسای شار کهبۆنهته دو دهنگی ئاشنای غوربه تی ئهوه، سه رهله دینیو فرمیسکه کانی نهسری.